

Za krá - sné, ja - sné no - ci
 se sne - sla na ten svět
 ta lí - bá ne - bes pí - seň,
 již an - dě - lský pěl ret:
 „Buď po - koj li - dem ze - mě
 a za - lí - be - ní v nich!“
 Po - sel - ství to - to z ne - be
 v těch zpě - vech an - děl - ských.

2. Svět naslouchá té písni, jak v tichu velebném / sbor pěvců z říše nebe se snáší na tu zem; / slyš, dosud zní ta píseň nad světem žalostným, / nad bábelem všech zvuků zní tónem radostným.

ZA KRÁSNÉ, JASNÉ NOCI

3. Jak hříchem, bídou, svárem svět dlouho trpí již! / Již víc než dvacet věků dál nese křivdy tíž. / Aj, člověk v boji s druhem dál prolévá vždy krev. / Ó, člověče, již ustaň, slyš andělský ten zpěv.
4. Ó, vy, kdo žití cestou tou příkrou kráčíte / a pod břemene tíhou se dále vlečete: Ó, vstaňte, složte břímě a patřte na ten zjev / a andělského sboru ten s nebe slyšte zpěv!
5. Aj, blíží se čas blahý, jež svatí proroci / již zdávna zvěstovali, věk zlatý, žádoucí, / věk pokoje, pak všude již zazní vesele / ta píseň, kterou zdávna tam pěli andělé!

Polsky

Na cichy, ciemny, śpiący świat śpiew spłynął z górnych stron, / aniołów chór przy dźwięku harf zanucił pieśni ton: / „Na ziemi pokój ludziom wraz, a Bogu w górze cześć!“ / W głębokiej ciszy leżał świat, gdy brzmiała cudna pieśń.

*Radujte se v Pánu vždycky,
znovu říkám, radujte se!
Pán je blízko.*

F 4,4.5b